किंच पितृवाक्येन गोमातृवधोपि पूर्वैर्महात्मभिःकृतः मयातु दुःखमात्रंमातुःसंपाद्यतइतिनकिंचिदेतदित्याह ॥ ऋषिणेति ॥ अधर्मंजानतापि ऋषिणापि मंत्रद्रष्ट्रापि पितृवाक्यतोगौर्हता ॥ तस्मात्पितृवाक्याकरणेमहानधर्मइतिसूचितं ॥ ३१ ॥ महान्वधः ब्राह्मणसकाशादतिनिंद्योवधः ॥ अनेन प्राणत्यागेनापि पितृवाक्यंपालनीयमिति सूचितं ॥ ३२ ॥ परशुना स्वयंस्वहस्तेनछिन्ना ॥ अरण्ये तपोवने ॥ एवंपित्राज्ञया मातृवधोपियद्यधर्मोन तदादुःखमात्रंनतथेतिकिंवक्तव्यं ॥ ३३ ॥ अक्लीबं कातर्यर

ऋषिणाचपितुर्वाक्यंकुर्वतावनचारिणा॥ गौर्हताजानताधर्मंकंदुनाचविपश्चिता॥ ३१ ॥ अस्माकंतुकुलेपूर्वंसगरस्याज्ञयापितुः॥ खनद्भिःसागरैर्भूमिमवाप्तःसुमहान्वधः ॥ ३२ ॥ जामदग्न्येनरामेणरेणुकाजननीस्वयं ॥ कृत्तापरशुनाऽरण्येपितुर्वचनकारणात् ॥ ३३ ॥ एतैरन्यैश्चबहुभिर्दिविदेवसमैःकृतं॥ पितुर्वचनमक्लीबंकरिष्यामिपितुर्हितं॥ ३४ ॥ नखल्वेतन्मयैकेनक्रियतेपितृशासनं॥ एतैरपिकृतंदेवियेमयापरिकीर्तिताः॥ ३५॥ नाहंधर्ममपूर्वंतेप्रतिकूलंप्रवर्तये॥ पूर्वैरयमभिप्रेतोगतोमार्गोऽनुगम्यते॥ ३६॥ तदेतत्तुमयाकार्यंक्रियतेभुविनान्यथा॥ पितुर्हिवचनंकुर्वन्नकश्चिन्नामहीयते॥ ३७॥ तामेवमुक्त्वाजननींलक्ष्मणंपुनरब्रवीत्॥ वाक्यंवाक्यविदांश्रेष्ठःश्रेष्ठःसर्वधनुष्मतां ॥ ३८ ॥ तवलक्ष्मणजानामिमयिस्नेहमनुत्तमं ॥ विक्रमंचैवसत्त्वंचतेजश्चसुदुरासदं ॥ ३९ ॥ ममभ्रातुर्महद्दुःखमतुलंशुभलक्षण॥ अभिप्रायंनविज्ञायसत्यस्यचशमस्यच॥ ४० ॥

हितं ॥ अतःपितुर्हितंकरिष्यामि ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ तेप्रतिकूलमपूर्वं पूर्वानाचरितंधर्मं नाहंप्रवर्तये ॥ उक्तस्यैवार्थस्यान्वयेनप्रतिपादनं ॥ पूर्वैरिति ॥ अयमभिप्रेतः धर्मजनकत्वेनेष्टः पितृवाक्यपालनरूपः पूर्वैरयं मार्गोगतःप्राप्तोमयापि तेषामनुपश्चाद्गम्यते ॥ ३६ ॥ तस्माद्धेतोः भुवि भूलोके कार्यंकर्तुंयोग्यमेवतत् ॥ एतत्पितृवाक्यंमयाक्रियते नान्यथाऽकृत्यंनक्रियतइत्यर्थः ॥ नामप्रसिद्धं कश्चिन्नहीयते मातुःकिंचिद्दुःखोत्पादनेपि धर्मेणेतिशेषः ॥ ३७ ॥ पुनः अनंतरं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ममभ्रातुर्यन्महद्दुःखंतत्सत्यशमयोरभिप्रायं तद्विषयमदभिप्रायमज्ञात्वेत्यतस्तवेदृशंवाक्यं तत्त्वज्ञस्यानुचितमितिभावः ॥ ४० ॥